

[Svend Haugaard.]

Næringsbrevets to hovedbegrundelser: forbuddet mod flere butikker i samme kommune og de mange særlige næringer, der må have en særlig adkomst, f. eks. revisor-, mægler- og dispachørnæringer, er jo nu taget ud af selve næringsloven. Derefter er det logisk at lade næringsbrevet falde til lettelse både for erhvervene og for administrationen.

De øvrige ændringer er knap så betydningsfulde undtagen naturligvis for de kredse, som de hver for sig omfatter. Vi kan slutte os til de ændringsforslag, som handelsministeren har stillet, og flertallet i mit parti kan anbefale at stemme imod de af fru Gunhild Due og af hr. Adolph Sørensen stillede ændringsforslag. Jeg må dog tilføje på egne vegne i anledning af det ændringsforslag, fru Gunhild Due har stillet til § 11, og hvori der foreslås, at ordene „på bøger“ udgår, at jeg personlig i mit skolearbejde har set så mange praktiske eksempler på unge, som har ladet sig overtale af meget smarte og meget pågående agenter, og det har vist sig, at disse unge bagefter meget bittert har fortrudt deres underskrift. Jeg erkender, at det måske er lidt voldsomt, som fru Gunhild Due har foreslået, helt at forbyde omløb med bøger. Jeg er absolut tilhænger af den fortrydelsesparagraf, der allerede har været omtalt her, men jeg mener, at det med min stilling her vil være rigtigst, at jeg undlader at stemme for fru Gunhild Dues ændringsforslag, men altså heller ikke stemmer imod.

Vi er i det radikale venstre også tilfreds med, at udvalget er gået med til at tillade, at den ambulante fiskehandel må sælge fiskehermetik.

Hvad de såkaldte små næringslove angår, tror jeg, de har fået en tilfredsstillende affattelse. Det samme gælder beværterloven efter de to ændringsforslag, ministeren har stillet. Men i øvrigt kommer beværterloven jo snart til mere omfattende revision, hvad der sikkert også er tiltrængt.

Med disse ord skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslagene.

Gunhild Due: Jeg skal anbefale at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og imod hr. Adolph Sørensens ændringsforslag. Jeg vil dog sige, at det er med en vis undren og beklagelse, jeg ser, at ministeren i sidste øjeblik har bøjet sig for kravet fra de borgerlige partier om afskaffelse af næringsbrevene, efter at vi i udvalget har brugt adskillig tid på at drøfte problemet, og efter at ministeren så længe og ihærdigt har stået fast på, at der skulle nedsættes et udvalg til at gennemarbejde spørgsmålet om næringsbrevene. Jeg mener, at ministerens oprindelige tilsagn var det sagligt mest forsvarlige; men det er jo i øvrigt svært for lægmand at gennemskue, hvor stor eller lille betydning næringsbrevene har, og hvor stor en administrativ lettelse en anmeldelsespligt i stedet for vil give. Men når ministeren har fundet det forsvarligt at gå ind for en ophævelse allerede nu, skal vi ikke gå imod.

Angående det af mig stillede ændringsforslag skal jeg spare tinget for eksempler, selv om jeg godt kunne være kommet med overordentlig mange. Det drejer sig jo om forbud mod salg af bøger ved dørene. Det er rigtigt, at vi har drøftet det i udvalget, og det har medført, at man andetsteds har taget det spørgsmål op, om køberen i løbet af en kortere tidsfrist skulle kunne træde tilbage fra en skriftlig aftale. Jeg har nu ikke megen tro til, at det bliver muligt at indføre sådanne bestemmelser, og skal derfor anbefale, at man helt bringer dette bogsalg ved dørene til ophør ved at stemme for mit ændringsforslag under nr. 1.

Man argumenterer imod mit ændringsforslag bl. a. ved at tale om „barnepigsystemet“. For det første imponerer det ikke mig, at folketingsmedlemmer kan undvære barnepiger, for de fleste MF'er har jo nydt det privilegium at få en uddannelse og er således bedre rustet til at stå imod agen-